

Elias - Bilang Dalawa

Mga Katangiang Propetiko

Jeff Pippenger

2023-09-27

Sa nakaraang artikulo ay itinukoy natin si Elias bilang isang sagisag. Alinsunod sa mga tuntunin ni William Miller, ang mga “sagisag” ay maaaring magkaroon ng mahigit sa isang kahulugan. Samakatuwid, si Elias bilang sagisag ay maaari ring kumatawan sa isang bahagi ng dalawahang sagisag nina Elias at Moises. Ang dalawahang sagisag nina Elias at Moises ay sumasaklaw sa buong Aklat ng Pahayag, at ang kawalan ng katiyakan tungkol sa kung ano ang kinakatawan ng dalawahang sagisag na ito ay kawalan din ng katiyakan tungkol sa mensahe sa Aklat ng Pahayag na inalisan ng tatak kaagad bago magsara ang panahon ng probasyon. Dahil dito, tatalakayin na natin ngayon nang partikular ang ilang katangiang propetiko na iniuugnay sa sagisag ni Elias.

Mayroon tayong tatlong pangunahing saksi upang pagtibayin ang mga katangiang propetiko na iyon. Ang mga saksi na iyon ay ang propetang si Elias, si Juan Bautista, at si William Miller, na tinutukoy ng inspirasyon bilang mapagpapalit na mga sagisag.

Libu-libong tao ang inakay upang yakapin ang katotohanang ipinangaral ni William Miller, at mga lingkod ng Diyos ang ibinangon sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ipahayag ang mensahe. Tulad ni Juan, ang tagapagpauna ni Jesus, ang mga nangaral ng taimtim na mensaheng ito ay nadama nilang dapat ilagay ang palakol sa ugat ng punongkahoy, at manawagan sa mga tao na magbunga ng bungang karapat-dapat sa pagsisisi. Ang kanilang patotoo ay likas na pumupukaw at makapangyarihang umaantig sa mga iglesia at nagbubunyag ng kanilang tunay na likas. At nang ipinahayag ang taimtim na babala upang tumakas mula sa galit na darating, marami sa mga kaanib ng mga iglesia ang tumanggap ng mapagpagaling na mensahe; nakita nila ang kanilang mga pagtalikod, at sa mapapait na luha ng pagsisisi at malalim na pighati ng kaluluwa ay nagpakababa sila sa harap ng Diyos. At nang manahan sa kanila ang Espiritu ng Diyos, tumulong sila sa pagpapahayag ng panawagan, 'Matakot kayo sa Diyos, at magbigay luwalhati sa Kanya; sapagkat dumating na ang oras ng Kanyang paghatol.' *Early Writings*, 233.

Si Elijah, si Juan Bautista, at si Miller ay pinagkalooban ng isang natatanging espiritu na gumabay at nagtakda ng katangian ng kanilang gawain. Ang kanilang patotoo ay "iniukol upang gisingin at makapangyarihang makaapekto sa mga iglesia at ihayag" ang "tunay na karakter" ng mga iglesiang iyon. Maging sa panahon ni Ahab, ni Juan Bautista, o ni William Miller, ang mga iglesiang kanilang tinutugunan ay pawang may taglay na Laodiceanong pagkabulag na napakalalim at napakadilim kaya't ang mensahe ay kinailangang maging tuwiran, na tulad ng paglalagay ng "palakol sa ugat ng puno." Kasama rito ang pag-aanunsyo ng pagsasara ng probasyon, na, sa pangangaral ni Juan Bautista, ay ang babala tungkol sa "poot" na malapit nang "dumating." Ang mensahe ni Miller na nagpapahayag, "Matakot sa Diyos at magbigay ng kaluwalhatian sa Kanya; sapagkat dumating na ang oras ng Kanyang paghatol," ay isa ring babala tungkol sa poot na

darating.

Umalingawngaw ang tinig ni Juan na gaya ng pakakak. Ang kaniyang atas ay: “Ipabatid sa aking bayan ang kanilang pagsalangsang, at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan” (Isaias 58:1). Wala siyang natamong karunungan pantao. Ang Diyos at ang kalikasan ang naging mga guro niya. Ngunit kailangan ang isang maghahanda ng daan sa harap ni Cristo, isang may sapat na katapangan upang iparinig ang kaniyang tinig gaya ng mga propeta noong una, na tumatawag sa bansang nagpakasama sa pagsisisi. Mga Piniling Mensahe, aklat 2, 148.

Ipinag-utos ni Elijah na sa araw na iyon ay pumili ang kaniyang salinlahi kung paglilingkuran nila ang Diyos o si Baal, at ang salinlahing iyon ay hindi sumagot ng kahit isang salita, na katumbas ng pagpili kay Baal.

Hindi kailanman naging mas malaki ang pangangailangan ng tapat na mga babala at mga saway, at ng mahigpit, tuwirang pakikitungo, kaysa sa mismong panahong ito. Si Satanas ay bumaba na, taglay ang malaking kapangyarihan, yamang nalalaman niyang maikli na ang kanyang panahon. Binabaha niya ang sanlibutan ng mga kaaya-ayang kathang-isip, at iniibig ng bayan ng Diyos na ang ipahayag sa kanila ay mga pananalitang malalambot. Ang kasalanan at kasamaan ay hindi kinamumuhian. Ipinakita sa akin na ang bayan ng Diyos ay dapat gumawa ng higit pang matatag at may paninindigang mga pagsisikap upang itulak pabalik ang dumarating na kadiliman. Ang masinsing gawain ng Espiritu ng Diyos ay kailangan ngayon higit kailanman. Dapat iwaksi ang kahangalan. Dapat tayong magpagising mula sa kamanhiran na magbubunga ng ating kapahamakan, malibang ito’y ating labanan. Si Satanas ay may makapangyarihan, mapangibabaw na impluwensya sa mga isipan. Ang mga mangangaral at ang bayan ay nasa panganib na masumpungang nasa panig ng mga kapangyarihan ng kadiliman. Wala na ngayong tinatawag na kalagayang walang-kinikilingan. Tayong lahat ay tiyak na nasa panig ng tama o tiyak na nasa panig ng mali. Sabi ni Cristo: “Ang hindi sumasa Akin ay laban sa Akin; at ang hindi nagtitipon na kasama Ko ay nagkakalat.” Testimonies, volume 3, 327.

Tinawag ni Juan ang "napariwarang bayan" sa kaniyang kasaysayan na "isang lahing ulupong." Sa bandang huli, tinukoy ng mga Millerites ang napariwarang bayan sa kanilang kasaysayan bilang ang mga anak na babae ng Babilonia. Maging si Elias, si Juan, o si Miller, wala sa kanilang tatlo ang naging teologo. Sila ay pawang tinawag mula sa karaniwang lakad ng buhay.

Ang katotohanang nasa kay Jesus, gaya ng ipinahayag Niya noong Siya’y nabalot ng malambot na ulap, ay katunayan at katotohanan sa ating kapanahunan, at kasing-tiyak na panibabaguhin ang isipan ng tumatanggap gaya ng napanibago na nito ang mga isipan noong nakaraan. Ipinahayag ni Cristo, “Kung hindi nila pinakikinggan si Moises at ang mga Propeta, hindi rin sila mahihikayat, kahit may isang mabuhay na muli mula sa mga patay.” (Lucas 16:31).

Bilang isang bayan, nararapat nating ihanda ang daan ng Panginoon, sa ilalim ng kataas-taasang pamamatnubay ng Espiritu Santo, para sa paglaganap ng ebanghelyo sa kadalisayan nito. Ang agos ng tubig na buhay ay lalalim at lalawak sa kaniyang pagdaloy. Sa

lahat ng larangan, malapit at malayo, tatawagin ang mga tao mula sa araro, at mula sa mga higit na pangkaraniwang bokasyong pangkalakal na lubhang sumasakop sa isip, at tuturuan sila sa pakikipag-ugnayan sa mga lalaking may karanasan—mga nakauunawa ng katotohanan. Sa pamamagitan ng napakahanga-hangang mga pagkilos ng Diyos, ang mga bundok ng kahirapan ay aalisin at ihahagis sa dagat. Magpagal tayo bilang mga nakaranas ng birtud ng katotohanan gaya ng nasa kay Jesus.

Sa panahong ito, magkakaroon ng sunod-sunod na mga pangyayari na magbubunyag na ang Diyos ang may ganap na kapamahalaan sa kalagayan. Ang katotohanan ay ipahahayag sa malinaw at hindi maipagkakamaling pananalita. Ang mga nangangaral ng katotohanan ay magsisikap na ipamalas ang katotohanan sa pamamagitan ng maayos na pamumuhay at makadiyos na pananalita. At habang ginagawa nila ito, sila'y magiging makapangyarihan sa pagtataguyod ng katotohanan, at sa paglalapat nito nang tiyak, ayon sa paglalapat na ipinagkaloob dito ng Diyos.

"Kapag ang mga lalaking nakilala at itinuro ang katotohanan ay lumilihis sa pagkaunawa ng tao, at ipinaghahain sa mga nadayang isip ang sarili nilang putahe ng mga alamat, dumating na ang panahong ang mga dating naging manggagawa sa gawaing ebanghelistiko, ngunit nahila palayo tungo sa pamamahala ng mga restawran, mga tindahan ng pagkain, at iba pang linya ng gawaing pangkomersiyo, ay magbalik sa hanay, masigasig na pag-aralan ang kanilang mga Bibliya, at, tangan ang salita ng Diyos, ipamahagi ang katotohanang biblikal, ang pagkaing espirituwal, sa pakikipagtulungan sa mga makalangit na anghel. Ang gawaing ito ngayon ay mahigpit na nananawagan ng mga manggagawang itinalaga ng Diyos. Kung magkagayo'y ang Makapangyarihan sa lahat ay magsasabi sa mga bundok ng kahirapan: Maalis ka at maitapon sa dagat." Paulson Collection, 73, 74.

Si Elias, si Juan, at si Miller ay, at sa gayon, kumakatawan sa mga lalaking tinawag mula sa mga "mas karaniwan" na "hanapbuhay," sapagkat "ang mga lalaki" na dating nagturo ng katotohanan ay sa bandang huli'y "lumilihis tungo sa pag-unawang pantao, at ipinapamahagi sa mga nalinlang na isipan ang sarili nilang pinggang mga alamat." Ang mga karaniwang lalaki na tinawag ay magbibigay ng "tiyak na paglalapat" ng propesiyang biblikal ayon sa "ibinigay ito ng Diyos." Makalawa, sa siping iyon, tinukoy ni Sister White ang "mga bundok" bilang "mga bundok ng kahirapan." Kasama sa gawain ng mga lalaking ito ang pagpapababa ng "bawat bundok." Ang gawaing natupad ng mga karaniwang lalaki na tinawag mula sa araro ng mapagpakumbabang kalagayan ay kumakatawan sa gawaing pagtutukoy sa wastong biblikal na metodolohiya, taliwas sa mga pinggan ng mga alamat na pantao na ipinapamahagi ng mga teologo ng panahong yaon.

Ang gawain ni Juan Bautista, at ang gawain ng mga taong sa mga huling araw ay lalabas na taglay ang diwa at kapangyarihan ni Elias upang pukawin ang mga tao mula sa kanilang kawalang-malasakit, ay sa maraming paraan magkakatulad. Ang kaniyang gawain ay isang tipo ng gawaing marapat isagawa sa panahong ito. Si Cristo ay paririto sa ikalawang pagkakataon upang hatulan ang sanlibutan sa katuwiran. Ang mga sugo ng Diyos na taglay ang huling mensahe ng babala na ibibigay sa sanlibutan ay inaatasang ihanda ang daan para sa ikalawang pagparito ni Cristo, gaya ng paghahanda ni Juan ng daan para sa una Niyang pagparito. Sa gawaing paghahandang ito, 'bawat libis ay itataas, at bawat bundok ay ibababa;

at ang baluktot ay patutuwirin, at ang mga baku-bakong dako ay papatagin' sapagkat ang kasaysayan ay mauulit, at minsan pang 'mahahayag ang kaluwalhatian ng Panginoon, at makikita ito ng lahat ng laman nang magkakasama; sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita nito.' Southern Watchman, March 21, 1905.

Ang mga katangian ng tatlong repormador na itinukoy ni Isaias ay ito: ang bawat libis ay itataas, ang bawat bundok ay ibababa, ang baluktot ay itutuwid, at ang mga baku-bakong dako ay gagawing patag. Ang daan ng Panginoon, na inihahanda sa pamamagitan ng pagpapataas ng mga libis, pagpapababa ng mga bundok, at ng pagtutuwid sa baluktot at pagpapapatag sa mga baku-bakong dako, ay ang mga dating landas.

Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang: Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon; tuwirin ninyo sa disyerto ang lansangan para sa ating Diyos. Bawat libis ay itataas, at bawat bundok at burol ay ibababa; ang liku-liko ay itutuwid, at ang mga baku-bakong dako ay gagawing patag. At ang kaluwalhatian ng Panginoon ay mahahayag, at makikita ito ng lahat ng laman nang magkakasama; sapagkat sinalita ito ng bibig ng Panginoon. Isaias 40:3-5.

Nang tanungin si Juan Bautista ng mga Hudiyong mapagtalo kung siya ba ang Elias na darating, sumagot siya na hindi, ngunit pagkatapos ay kinilala niya ang sarili niya ayon sa sipi mula sa Aklat ni Isaias.

At ito ang patotoo ni Juan, nang suguin ng mga Judio mula sa Jerusalem ang mga saserdote at mga Levita upang siya'y tanungin, Sino ka? At siya'y nagpahayag at hindi nagkaila; kundi hayag niyang sinabi, Hindi ako ang Cristo. At tinanong nila siya, Kung gayon, ano? Ikaw ba si Elias? At sinabi niya, Hindi ako. Ikaw ba ang propetang yaon? At sumagot siya, Hindi. Sinabi nga nila sa kaniya, Sino ka? upang makapagbigay kami ng sagot sa mga nagsugo sa amin. Ano ang sinasabi mo tungkol sa iyong sarili? Sinabi niya, Ako ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Tuwirin ninyo ang daan ng Panginoon, gaya ng sinabi ng propetang Isaias. Juan 1:19-23.

Ang paghahanda ng "daan ng Panginoon" ay tumutukoy sa metodolohiyang pinatnubayan ng mga anghel si Miller upang maunawaan at gamitin, upang ihanda ang biblikal na pagkaunawa sa "daan" na dapat lakaran ng mga tao. Bawat "bundok" ay dapat gawing mababa, sapagkat ang mga bundok sa hulang biblikal ay kumakatawan sa mga katotohanang sa unang tingin ay waring napakahirap unawain. Ang pagkaunawa sa maluwalhating banal na bundok ng Daniel kabanata labing-isa, talatang apatnapu't lima—na tinatangkang sakupin ng hari sa hilagaan—ay nakukuha muna sa pagtukoy sa literal na maluwalhating banal na bundok sa Jerusalem, na sa paraang propetiko ay naglalarawan sa espirituwal na maluwalhating banal na bundok. Upang ipaliwanag ang bundok na tinutukoy bilang Armagedon, na ang ibig sabihin ay bundok ng Megido, kinakailangang tumungo sa literal na Megido. Ang mga kahirapang propetiko na inilalarawan bilang mahirap ay inaalalis kapag inilalapat ang prinsipyong ang pasimula ng isang bagay ay naglalarawan sa wakas nito.

Ang metodolohiyang inilarawan ni Isaias, tinukoy ni Juan, at inilatag ni Miller ay itinataas ang bawat libis. Maging ito man ang "libis ng pangitain" sa Isaias dalawampu't dalawa, ang "libis ng mga patay na buto" sa Ezekiel, o ang "libis ni Jehoshaphat" sa aklat ni Joel, ang metodolohiyang nakabatay sa wastong pag-unawa sa katangian ni Cristo, na inilarawan bilang Palmoni, ang

Kamangha-manghang Tagapagbilang, sa kasaysayan ng mga Millerita, o bilang ang Alpha at Omega, ang kamangha-manghang dalubwika, sa ating kasaysayan, ang siyang nagtataas ng mga katotohanang propetiko na kinakatawan sa mga "libis" ng Salita ng Diyos.

Ang mga likong bagay na dapat ituwid at ang mga baku-bakong dako na dapat patagin ay kumakatawan sa gawaing pagwawasto sa mga kaugalian at tradisyon na ginagamit ng isang kapariang Laodiceano upang itaguyod ang kanilang nakalalasang mga putahe ng mga alamat. Ang gawain ni Elias ay tahasang kinikilala bilang kumakatawan sa wastong biblikal na metodolohiya na kasalungat sa mga alamat ng mga teologo at mga pari. Ang gawaing iyon ay isinasakatuparan ng "karaniwang mga tao," hindi ng mga may pinag-aralang pari at teologo. Sa mga propetikong katangian ng tatlong saksi na ito ay matatagpuan din ang payak na katotohanang ang darating na Elias ay magiging isang lalaki.

Maaaring magmukhang hindi mahalaga ang obserbasyong iyon, ngunit habang nagsisikap ang mga teologo ng Adbentismo na itaguyod ang kanilang mga alamat, kinuha nila ang isang sipi mula kay Sister White kung saan siya'y nagsasalita sa panghinaharap na panahunan tungkol sa isang lalaking darating sa espiritu at kapangyarihan ni Elias, at dinagdagan nila iyon ng sarili nilang alamat bilang paliwanag at iginigiit na si Sister White ay nagsasalita tungkol sa kanyang sarili.

Ang propesiya ay dapat matupad. Ganito ang sabi ng Panginoon: "Narito, susuguin ko sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon." May isang darating na taglay ang espiritu at kapangyarihan ni Elias, [Tingnan ang apendyiks.] at kapag siya'y lumitaw, maaaring sabihin ng mga tao: "Lubha kang masigasig, hindi mo binibigyang-kahulugan ang Kasulatan sa wastong paraan. Hayaan mong sabihin ko sa iyo kung paano mo dapat ituro ang iyong mensahe."

Marami ang hindi makapagtangi sa pagitan ng gawa ng Diyos at ng gawa ng tao. Aking ipahahayag ang katotohanan ayon sa ibinibigay sa akin ng Diyos, at ngayo'y sinasabi ko: Kung magpapatuloy kayo sa paghahanap ng kapintasan, sa pagkakaroon ng espiritu ng pagkakasalungatan, kailanman ay hindi ninyo makikilala ang katotohanan. Sinabi ni Jesus sa Kaniyang mga alagad, 'Marami pa akong sasabihin sa inyo, ngunit ngayon ay hindi pa ninyo kayang tanggapin ang mga ito.' Hindi pa sila nasa kalagayang pahalagahan ang mga banal at walang-hanggang bagay; ngunit nangako si Jesus na susuguin ang Mang-aaliw, na magtuturo sa kanila ng lahat ng bagay, at ipaalala sa kanila ang lahat ng mga bagay na sinabi Niya sa kanila.

Mga kapatid, hindi natin dapat ilagak ang ating pagtitiwala sa tao. "Huminto kayo sa tao, na ang hininga ay nasa kaniyang mga butas ng ilong; sapagkat ano nga ba siya upang ariing mahalaga?" Dapat ninyong isandig kay Jesus ang inyong mga kaluluwang walang magagawa sa sarili. Hindi nararapat sa atin na uminom mula sa bukal ng lambak kapag may bukal sa bundok. Iwan natin ang mga ibabang batis; pumaroon tayo sa mga matataas na bukal. Kung may isang punto ng katotohanan na hindi ninyo nauunawaan, na hinggil dito ay hindi kayo nagkakasundo, magsiyasat kayo, ipagtugma ang Kasulatan sa Kasulatan, ibaon ang barena ng katotohanan nang malalim sa minahan ng salita ng Diyos. Dapat ninyong ilagak sa dambana ng Diyos ang inyong mga sarili at ang inyong mga opinyon, isaisantabi ang inyong mga paunang

palagay, at hayaang ang Espiritu ng langit ang gumabay sa inyo sa buong katotohanan. Testimonies to Ministers, 475, 476.

May isang darating sa diwa at kapangyarihan ni Elias: Ang mga salitang ito ay maling iniuugnay ng ilan sa isang indibiduwal na inakalang lilitaw na may makahulung mensahe pagkaraan ng buhay at gawain ni Ginang White. Ang tatlong talatang bumubuo sa artikulong ito na pinamagatang "Let Heaven Guide" ay maliit lamang na bahagi ng isang pananalitang ibinigay ni Ellen White sa Battle Creek, Michigan, noong umaga ng Enero 29, 1890. Yamang ito'y nalathala sa Review and Herald noong Pebrero 18, 1890, taglay nito ang pamagat na "How to Meet a Controverted Point of Doctrine." Ang iba pang siping hinango mula sa artikulong ito at malawakan ding ginamit sa pagbuo ng ilang pahina ng tomong ito ay matatagpuan sa mga pahina 23, 104, 111, 119, 158, 278, at 386. Ang artikulo ay muling inilathala nang buo sa Selected Messages 1:406-416, na ang bahaging bumubuo sa siping pinamagatang "Let Heaven Guide" ay lumilitaw sa mga pahina 412 at 413. Kapag binasa ang artikulo sa kabuuan nito, nagiging malinaw na si Ellen White, sa pahayag na ito na ginawa nang kaunti lamang mahigit sa isang taon matapos ang Minneapolis Conference sa isang pangkat sa Battle Creek, ay nagsasalita tungkol sa kaniyang sariling ministryo. Ang ilan ay naging mapanuligsa sa kaniyang gawain. Pansinin na sa talatang nauuna sa yaong lumilitaw sa tomong ito sa pahina 475, ipinahayag ni Ellen White:

"Dapat tayong umabot sa isang kalagayan na matutunaw ang lahat ng pagkakaiba. Kung inaakala kong may taglay akong liwanag, tutuparin ko ang aking tungkulin sa pagpapahayag nito. Ipalagay na sumangguni ako sa iba hinggil sa mensaheng nais ng Panginoon na ibigay ko sa mga tao, maaaring masarhan ang pinto anupa't ang liwanag ay hindi makarating sa mga pinadalhan nito ng Diyos. Nang si Jesus ay pumasok sa Jerusalem na nakasakay, 'ang buong karamihan ng mga alagad ay nagsimulang magalak at magpuri sa Diyos nang malakas ang tinig dahil sa lahat ng makapangyarihang gawa na kanilang nakita; na sinasabi, mapalad ang Hari na dumarating sa pangalan ng Panginoon; kapayapaan sa langit, at kaluwalhatian sa kataas-taasan. At ilan sa mga Fariseo mula sa karamihan ay nagsabi sa kaniya, Guro, sawayin mo ang iyong mga alagad. At sumagot siya at sinabi sa kanila, Sinasabi ko sa inyo, na kung ang mga ito ay tumahimik, agad sisigaw ang mga bato' (Lucas 19:37-40)."

Sinikap ng mga Hudyo na hadlangan ang pagpapahayag ng mensaheng noon pa'y inihula sa salita ng Diyos.

Pagkatapos, muling tumutukoy siya sa sarili niyang karanasan:

'Dapat matupad ang propesiya. Sinasabi ng Panginoon, "Narito, susuguin ko sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon" (Malakias 4:5). May darating na isang tao sa espiritu at kapangyarihan ni Elias, at kapag siya'y lumitaw, maaaring sabihin ng mga tao, "Masyado kang masigasig; hindi mo binibigyang-kahulugan ang Kasulatan sa wastong paraan."-Selected Messages, volume 1, 412.

Ang katotohanang tumutukoy siya sa sarili niyang karanasan ay maliwanag din sa sumusunod na talata, kung saan niya ipinapahayag:

'Ipapahayag ko ang katotohanan kung paanong ito'y ibinibigay sa akin ng Diyos....' Apendise sa Testimonies to Ministers.

Ang katunayang kinailangan ni Ellen White na tugunan ang mga alamat ng mga teologo at mga pinuno sa kanyang kapanahunan ay hindi nagbibigay ng anumang katibayan na kinikilala niya ang kanyang sarili bilang ang “lalaki” na darating sa hinaharap sa espiritu at kapangyarihan ni Elias. Nasaan ang anumang katibayan na ang marami niyang mga kalaban sa loob ng Adventismo ay umaatake sa pamamaraang ginamit niya sa paglalapat ng Banal na Kasulatan? Saan may anumang katibayan na siya’y kailanman sinabihan, “hindi mo ipinapakahulugan nang wasto ang mga Kasulatan”? Maliwanag niyang tinutukoy na magkakaroon, sa wakas ng sanlibutan, ng isang kilusan ng mga tao na papalakasin ng espiritu at kapangyarihan ni Elias, at walang lehitimong paraan upang ipahiwatig na inisip niya na ang kilusang iyon ng malakas na sigaw ng ikatlong anghel ay nagaganap na noong panahon na siya’y nagpahayag ng hula tungkol sa darating na pagpapakita ng kapangyarihan ni Elias. Nais ng mga teologong Adventista na Laodiceano na paniwalain ang kanilang kawan na si Sister White ay “tumutuukoy” sa “kanyang sariling karanasan” bilang katuparan ng propetang si Elias na ipapadala bago ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon.

Narito, aking susuguin sa inyo ang propetang si Elias bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon. Malakias 4:5.

Isa sa mga propetikong katangian ni Elias bilang sagisag ay ang pagpapakilala niya ng isang biblikal na metodolohiya na sumasalungat sa mga alamat ng isang pagkasaserdote na ang ipinangangaral ay mga alamat ng mga kaugalian at tradisyon. Ang kaniyang gawaing paghahanda ng daan (ito ang daan, lakaran ninyo ito) ay natutupad sa pamamagitan ng biblikal na metodolohiyang sumasalungat sa mga turo ng isang tiwaling pagkasaserdote. At ayon sa tatlong saksi—si Elias, si Juan Bautista, at si Miller—kaakibat ng patotoo ni Kapatid na White hinggil sa noon ay darating pang paglitaw ni Elias, siya ay magiging lalaki, hindi babae. Kapag ang metodolohiya ni Palmoni at ng Alfa at Omega ay wastong nauunawaan, kinikilala ito hindi lamang bilang isang hanay ng mga biblikal na tuntunin para sa pagpapaliwanag ng Kasulatan, kundi bilang isang sipi ng karakter ni Cristo, na siyang Kanyang kaluwalhatian.

At mahahayag ang kaluwalhatian ng Panginoon, at makikita ito ng lahat ng laman na magkakasama: sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita nito. Isaias 40:5.

Ang mismong likas na katangian ni Kristo ay kinakatawan ng pamamaraang gagamitin sa pag-unawa sa Kanyang Salita, sapagkat Siya ang Salita.

Ang kautusan ng Diyos sa santuwaryo sa langit ang dakilang orihinal; ang mga utos na nakaukit sa mga tapyas ng bato at itinala ni Moises sa Pentateuko ay isang walang kamaliang sipi nito. Yaong mga nakarating sa pagkaunawa sa mahalagang puntong ito ay nahantong na makita ang banal, di-nagbabagong katangian ng kautusan ng Diyos. Nakita nila, gaya ng hindi pa kailanman, ang bigat ng mga salita ng Tagapagligtas: “Hanggang sa lumipas ang langit at ang lupa, ni isang tuldok o isang kudlit ay sa anumang paraan ay hindi lilipas mula sa kautusan.” Mateo 5:18. Ang kautusan ng Diyos, yamang ito’y pahayag ng Kanyang kalooban,

isang sipi ng Kanyang likas, ay kailangang manatili magpakailanman, “bilang isang tapat na saksi sa langit.” Wala ni isang utos ang pinawalang-bisa; wala ni isang tuldok o kudlit ang nabago. Sabi ng mang-aawit: “Magpakailanman, O Panginoon, ang Iyong salita ay nakatatag sa langit.” “Lahat ng Kanyang mga utos ay tiyak. Nakatatag sila magpakailanman at magpakailanman.” Awit 119:89; 111:7, 8. Ang Dakilang Tunggalian, 434.

Kung paanong ang Sampung Utos ay di-nababagong sipi ng likas ni Cristo, gayundin ang mga tuntunin ng propetikong pagpapakahulugan ay sipi ng Kanyang likas.

Dapat nating malaman sa ating sarili kung ano ang bumubuo sa Kristiyanismo, kung ano ang katotohanan, kung ano ang pananampalatayang ating tinanggap, kung anu-ano ang mga alituntunin ng Bibliya—ang mga alituntuning ibinigay sa atin ng pinakamataas na Awtoridad. Marami ang sumasampalataya nang walang katuwirang mapagbatayan ng kanilang pananalig, nang walang sapat na katibayan hinggil sa katotohanan ng usapin. Kapag may iniharap na isang kaisipan na umaayon sa sarili nilang mga paunang palagay, agad nila itong tinatanggap. Hindi sila nangangatwiran mula sa sanhi patungo sa bunga, ang kanilang pananampalataya ay walang tunay na saligan, at sa panahon ng pagsubok ay matutuklasan nila na nagtayo sila sa ibabaw ng buhangin.

Ang sinumang nasisiyahan na sa sarili niyang kasalukuyang di-ganap na kaalaman sa Kasulatan, at iniisip na ito ay sapat para sa kaniyang kaligtasan, ay nagpapahinga sa isang nakamamatay na panlilinlang. Marami ang hindi lubusang nasasangkapan ng mga maka-Kasulatang pangangatwiran, upang makilala nila ang kamalian, at mahatulan ang lahat ng tradisyon at pamahiing ipinalalabas na katotohanan. Ipinasok ni Satanas ang sarili niyang mga kaisipan sa pagsamba sa Diyos, upang kaniyang sirain ang kapayakan ng ebanghelyo ni Cristo. Marami sa mga nagpapakilalang sumasampalataya sa kasalukuyang katotohanan ang hindi nakababatid kung ano ang bumubuo sa pananampalatayang minsang ibinigay sa mga banal—si Cristo sa inyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian. Inaakala nilang ipinagtatanggol nila ang mga dating palatandaan, ngunit sila'y maligamgam at walang malasakit. Hindi nila nalalaman ang kahulugan ng isahabi sa kanilang karanasan at ng pagtaglay ng tunay na birtud ng pag-ibig at pananampalataya. Hindi sila masusing mga mag-aaral ng Bibliya, kundi tamad at hindi mapagmatyag. Kapag may mga pagkakaiba ng opinyon hinggil sa mga talata ng Kasulatan, yaong mga hindi nag-aral nang may layunin at hindi tiyak kung ano ang kanilang pinaniniwalaan, ay nalalayo sa katotohanan. Dapat nating itanim sa lahat ang pangangailangan ng masikap na pagsisiyasat sa banal na katotohanan, upang maalaman nila na talagang nalalaman nila kung ano ang katotohanan. May ilan na nag-aangkin ng malaking kaalaman, at nasisiyahan sa kanilang kalagayan, samantalang wala na silang higit na sigasig para sa gawain, wala na ring maalab na pag-ibig sa Diyos, at sa mga kaluluwang dahil sa kanila'y namatay si Cristo, na para bang kailanma'y hindi nila nakilala ang Diyos. Hindi nila binabasa ang Bibliya upang angkinin ang katas at katabaan nito para sa kanilang sariling mga kaluluwa. Hindi nila nadarama na yaon ay ang tinig ng Diyos na nangungusap sa kanila. Ngunit kung ibig nating maunawaan ang daan ng kaligtasan, kung ibig nating makita ang mga sinag ng Araw ng katuwiran, kailangan nating pag-aralan ang Kasulatan nang may layunin, sapagkat ang mga pangako at mga propesiya ng Bibliya ay nagbubuhos ng malinaw na mga sinag ng kaluwalhatian sa banal na panukala ng pagtubos, na ang mga dakilang katotohanang ito ay

hindi pa malinaw na nauunawaan. The 1888 Materials, 403.

Ang tunay na pagiging Kristiyano ay ang maging kawangis ni Cristo. Tinutukoy ng pahayag na “dapat nating malaman para sa ating sarili kung ano ang bumubuo sa Kristiyanismo.” Sinasabi nito na “dapat nating malaman” “kung ano ang katotohanan.” “Dapat nating malaman” “kung ano ang pananampalatayang ating tinanggap.” Dapat nating malaman “kung ano ang mga alituntunin ng Bibliya—ang mga alituntuning ibinigay sa atin mula sa kataas-taasang awtoridad.” Ang pagiging kawangis ni Cristo ay nangangailangan ng pagkakabatid kung ano ang mga alituntunin ng Bibliya na ibinigay sa atin mula sa kataas-taasang awtoridad. Kung wala ang mga alituntuning iyon, hindi tayo maaaring maging kawangis ni Cristo, sapagkat ang mga alituntuning ibinigay ng kataas-taasang awtoridad ay isang tapat na salin ng Kanyang likas.

Isa pang katangian ni Elias ang gawaing paghahanda ng daan para sa sugo ng tipan. Si Elias ay kumakatawan sa gawaing natutupad sa kasaysayang kung kailan ang dating bayang hinirang ay pinapalampasan at kasabay namang hinihirang ang isang bagong bayang hinirang. Ang kasaysayang ito ay kumakatawan sa isang proseso ng paglilinis na nagbubunga ng isang bayan na inilalarawan bilang isang dalisay na handog, sa kaibahan sa dating maruming bayang hinirang.

Narito, aking susuguin ang aking sugo, at ihahanda niya ang daan sa harap ko; at ang Panginoon na inyong hinahanap ay biglang darating sa kaniyang templo, ang Sugong Tipan, na inyong kinalulugdan; narito, siya’y darating, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Ngunit sino ang makatatagal sa araw ng kaniyang pagdating? at sino ang makakatayo kapag siya’y nahayag? sapagkat siya’y gaya ng apoy ng tagapadalisa, at gaya ng sabon ng mga tagapagpaputi. At siya’y uupo na parang tagapadalisa at tagapaglinis ng pilak; at kaniyang dadalisa ang mga anak ni Levi, at lilinis sila na gaya ng ginto at pilak, upang sila’y maghandog sa Panginoon ng handog sa katuwiran. Kung magkagayo’y ang handog ni Juda at ng Jerusalem ay magiging kalugud-lugod sa Panginoon, gaya ng sa mga unang araw, at gaya ng sa mga taong una. Malakias 3:1-4.

Inihanda ni Juan Bautista ang daan upang biglang dumating si Cristo at linisin ang Kanyang templo. Ang paglilinis ng templo sa pasimula at sa katapusan ng ministryo ni Cristo ay katuparan ng ikatlong kabanata ng Malakias. Si Juan ang sugo na naghanda ng daan para sa Sugong Tipan upang dalisayin ang mga anak ni Levi.

Sa paglilinis ng templo, ipinahayag ni Jesus ang Kanyang misyon bilang ang Mesiyas, at pinasimulan Niya ang Kanyang gawain. Ang templong iyon, na itinayo bilang tahanan ng Banal na Presensya, ay nilayon na maging huwaring aral para sa Israel at para sa sanlibutan. Mula pa sa walang hanggang mga kapanahunan, layon na ng Diyos na ang bawat nilalang, mula sa maningning at banal na serapin hanggang sa tao, ay maging templo para sa panirahan ng Lumikha. Dahil sa kasalanan, hindi na naging templo ng Diyos ang sangkatauhan. Nadiliman at nadungisan ng kasamaan, ang puso ng tao ay hindi na naghahayag ng kaluwalhatian ng Diyos. Ngunit sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao ng Anak ng Diyos, natupad ang layon ng Langit. Nanahan ang Diyos sa sangkatauhan, at sa pamamagitan ng nakapagliligtas na biyaya, ang puso ng tao ay muling nagiging Kanyang templo. Itinakda ng Diyos na ang templo sa Jerusalem ay maging isang walang patid na patotoo sa dakilang

tadhanang bukás sa bawat kaluluwa. Nguni't hindi naunawaan ng mga Judio ang kabuluhan ng gusaling labis nilang ipinagmamalaki. Hindi nila inihandog ang kanilang mga sarili bilang mga banal na templo para sa Banal na Espiritu. Ang mga looban ng templo sa Jerusalem, na tigib ng kaguluhan ng di-banal na kalakalan, ay lubhang tumpak na kumakatawan sa templo ng puso, na nadungisan ng pag-iral ng pita ng laman at ng di-banal na mga pag-iisip. Sa paglilinis sa templo mula sa mga mamimili at mangangalakal ng sanlibutan, ipinahayag ni Jesus ang Kanyang misyon na linisin ang puso mula sa karumihan ng kasalanan, mula sa makalupang mga nasa, sa makasariling mga pita, at sa masasamang mga gawi na sumisira sa kaluluwa. "Ang Panginoon na inyong hinahanap ay biglang darating sa Kanyang templo, ang Sugo ng tipan, na inyong kinalulugdan: narito, Siya'y darating, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Nguni't sino ang makatatagal sa araw ng Kanyang pagdating? at sino ang makatatayo kapag Siya'y nagpakita? sapagka't Siya'y tulad ng apoy ng tagapagdalisyay, at tulad ng sabon ng mga tagapagpaputi: at Siya'y uupo na gaya ng tagapagdalisyay at tagapaglinis ng pilak: at dadalisayin Niya ang mga anak ni Levi, at lilinisin sila na gaya ng ginto at pilak." Malakias 3:1-3. The Desire of Ages, 161.

Si Juan Bautista ang sugong naghanda ng daan upang biglang dumating si Cristo at linisin ang Kanyang templo, at tinupad ni William Miller ang gayunding gawaing paghahanda para sa biglaang pagpasok ni Cristo sa Kabanal-banalang Dako noong ika-22 ng Oktubre, 1844.

Ang pagdating ni Cristo, bilang ating Dakilang Saserdote, sa Kabanal-banalang Dako para sa paglilinis ng santuwaryo, na ipinakikita sa Daniel 8:14; ang pagdating ng Anak ng Tao sa Matanda sa mga Araw, gaya ng iniharap sa Daniel 7:13; at ang pagdating ng Panginoon sa Kanyang templo, na ipinanghula ni Malakias, ay mga paglalarawan ng iisang pangyayari; at ito rin ay kinakatawan ng pagdating ng lalaking ikakasal sa kasalan, na inilarawan ni Cristo sa talinghaga ng sampung dalaga, sa Mateo 25. The Great Controversy, 426.

Si Juan at si Miller ay naging mga tipo ng paglilinis na isinagisag ni Malakias, na ngayo'y isinasakatuparan sa ating kasalukuyang kasaysayan.

Wika ng propeta, 'Nakita ko ang isa pang anghel na bumabang mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan sa malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo' (Apocalipsis 18:1, 2). Ito ang gayon ding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonia, 'sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). Ano ang alak na iyon?-Ang kaniyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na Sabbath sa halip ng Sabbath ng ikaapat na utos, at inulit ang kasinungalingang unang sinabi ni Satanas kay Eva sa Eden-ang likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa. Marami pang magkakauri niyang kamalian ang kaniyang pinalaganap sa malayo't malapit, 'itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao' (Mateo 15:9).

"Nang sinimulan ni Jesus ang Kaniyang hayagang ministeryo, nilinis Niya ang Templo mula sa sakrilehiyosong kalapastanganan. Kabilang sa mga huling gawa ng Kaniyang ministeryo ang ikalawang paglilinis ng Templo. Gayon din, sa huling gawa para sa pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang natatanging panawagan ang ibinibigay sa mga iglesia. Ang mensahe ng

ikalawang anghel ay, 'Bumagsak na, bumagsak na ang Babilonia, yaong dakilang bayan, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Magsilabas kayo mula sa kaniya, bayan Ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag ninyong tanggapin ang kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan' (Apocalipsis 18:4, 5)." Selected Messages, aklat 2, 118.

Ang dalawang paglilinis ng templo sa ministeryo ni Cristo, at ang dalawang paglilinis ng templo sa kasaysayan ng mga Millerite, ay mga katuparan ng Kabanata Tatlo ng Malakias at nagtuturo pasulong sa dalawang paglilinis ng templo na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, nang ang mga dakilang gusali ng Lungsod ng New York ay ibinagsak sa isang dampi ng Diyos, at ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo ay bumaba upang liwanagan ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian. Bukod sa iba pa, ito'y nagpapasinungaling sa putaheng mga kathang-isip na inihahain ng mga Laodiceang teologo ng Adventismo na nag-aangking si Ellen White ang propetang Elias na darating bago ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon. Ang paglilinis ng templo na nagaganap kapag bumababa ang anghel ng Apocalipsis labing-walo ay nagpasimula pagkalipas ng walumpu't anim na taon mula nang ilagak si Ellen White sa kapahingahan.

Si Juan Bautista at ang kanyang mga alagad, si Miller at ang mga Millerite, at ang Future for America ay kumakatawan sa mga sugo na naghahanda ng daan upang biglang dumating ang Sugo ng tipan sa Kanyang templo at linisin ito mula sa sakrilehiyosong kalapastanganan nito.

Si Elias, bilang sagisag, ay kumakatawan sa isang tao. Kinakatawan niya ang isang taong tinawag mula sa pangkaraniwang lakad ng buhay at hindi isang teologong saserdote. Inilalahad ng kaniyang ministeryo ang wastong biblikal na metodolohiya, na siyang mga alituntuning ibinigay ng pinakamataas na awtoridad. Ang kaniyang ministeryo ay nasa tuwirang pagsalungat sa metodolohiya ng kasalukuyang kapariang Laodiceano—isang metodolohiya ng mga alamat, kaugalian, at mga tradisyon. Ihinahanda niya ang daan para sa isang proseso ng paglilinis na magbabangon ng isang bagong bayang hinirang mula sa mga nalabi ng isang bayang hinirang na pinalampas. Ang prosesong ito ng paglilinis ay nakapaloob sa konteksto ng isang biglaang kaganapan.

Si Elias ay kumakatawan din sa isang ministeryo at isang gawain na sadyang itinatatag at kinikilala ng Diyos bilang bukod-tanging ministeryo ng Diyos.

Ipakita namin ito sa kasaysayan ng mga Millerite sa susunod na artikulo.

At nangyari, sa oras ng paghahandog sa hapon, na lumapit ang propetang si Elias at nagsabi, Panginoon, Diyos ni Abraham, ni Isaac, at ni Israel, malaman nawa sa araw na ito na ikaw ang Diyos sa Israel, at na ako'y iyong lingkod, at na ginawa ko ang lahat ng mga bagay na ito ayon sa iyong salita. 1 Hari 18:36.